

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 33

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 15 ianuarie 2013

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.001 din 27 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 lit. e) și art. 60 lit. f) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor	2-3		
Decizia nr. 1.003 din 27 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali	3-5		
Decizia nr. 1.027 din 29 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate	5-7		
		Decizia nr. 1.028 din 29 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. 1 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă	7-8
		ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		2. — Ordonanță privind reglementarea unor măsuri financiare	9
		7. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea Departamentului pentru proiecte de infrastructură și investiții străine	10-15
		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
		39. — Decizie privind numirea domnului Tiberiu Bărbulețiu în funcția publică de secretar general al Ministerului Transporturilor	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.001**

din 27 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 lit. e) și art. 60 lit. f) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 lit. e) și art. 60 lit. f) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Raiffeisen Bank” — S.A. din București în Dosarul nr. 3.792/197/2011 al Judecătoriei Brașov — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 561D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, considerând că textele de lege criticate nu lezează în substanța sa dreptul de proprietate privată, ci constituie chiar măsuri de protejare a acestuia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.792/197/2011, **Judecătoria Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 lit. e) și art. 60 lit. f) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Raiffeisen Bank” — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției prevăzute de art. 52 lit. e) din Legea nr. 333/2003.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât dau naștere unor interpretări extreme din partea organelor statului chemate să le aplice, astfel că se ajunge ca finalitatea legii, aceea de a proteja proprietatea privată, să fie anulată și înlocuită cu prejudicierea acesteia. În opinia sa, prin neincluderea în cuprinsul textelor de lege supuse controlului de constituționalitate a unor limite minime și maxime pentru obligațiile ce le revin conducătorilor unităților prevăzute la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 333/2003 în ducerea la îndeplinire a prevederilor art. 52 lit. e) din aceeași lege, se ajunge ca, în fapt, proprietarul să fie obligat să își pună la dispoziția organelor statului proprietatea privată în orice moment și în orice condiții.

Precizează că dreptul de proprietate privată este nesocotit prin activitatea de control a organelor statului, încălcându-se posibilitatea societăților comerciale de a dispune de bunurile lor în conformitate cu dispozițiile legale pentru care au fost înființate și aducând atingere modalității de exteriorizare a dreptului de proprietate.

Judecătoria Brașov — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu aduc atingere principiului constituțional al garantării proprietății private, ci, dimpotrivă, au ca finalitate protejarea proprietății private a unităților la care face referire Legea nr. 333/2003. Totodată, instanța observă că, prin critica sa, petenta vizează o omisiune legislativă.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. Apreciază că obligația instituită prin art. 52 lit. e) din Legea nr. 333/2003, a cărei încălcare constituie contravenția prevăzută la art. 60 lit. f) din aceeași lege, nu aduce atingere dreptului de proprietate privată, ci reprezintă măsuri de protejare a acesteia.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 52 lit. e) și art. 60 lit. f) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 22 iulie 2003, care au următoarea redactare:

— Art. 52 lit. e): *„Conducătorii unităților prevăzute la art. 2 alin. (1), în care funcționează sisteme de pază, au următoarele obligații: (...) e) asigură executarea amenajărilor și a instalațiilor necesare desfășurării serviciului de pază, precum și introducerea, întreținerea și menținerea în stare de funcționare a sistemelor tehnice de legătură, de pază și de alarmă împotriva efracției”;*

— Art. 60 lit. f): *„Constituie contravenții la prezenta lege următoarele fapte: (...) f) neîndeplinirea de către conducătorii unităților a obligațiilor prevăzute la art. 52”.*

În opinia autorului excepției sunt încălcate dispozițiile art. 44 alin. (2) și art. 136 alin. (5) din Constituție, care garantează și ocrotesc proprietatea privată și declară caracterul inviolabil al

acesteia, precum și cele ale art. 1 paragraful 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la protecția proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în motivarea acesteia, autorul său își argumentează critica pornind de la modalitatea concretă în care agentul constator a desfășurat controlul la unitatea ATM (bancomat) și, subsecvent, a întocmit procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției prevăzute de art. 60 lit. f) din Legea nr. 333/2003. De aceea, autorul excepției deduce neconstituționalitatea dispozițiilor criticate din pretinsul abuz pe care agentul l-ar fi comis cu prilejul efectuării controlului. Or, o astfel de constatare ține de aprecierea legalității și a temeiniciei procesului-verbal, competență ce revine exclusiv instanței de judecată care a sesizat Curtea cu soluționarea excepției de neconstituționalitate.

De asemenea, deși invocă încălcarea dreptului de proprietate privată, în realitate, autorul excepției nu argumentează contrarietatea dintre textele de lege criticate și

prevederile constituționale și convenționale care garantează proprietatea privată, limitându-se la o simplă afirmație în acest sens.

Totodată, Curtea observă că motivarea criticii de neconstituționalitate se axează pe lipsa din cuprinsul textelor de lege supuse controlului Curții a unor anumite repere — limite minime și maxime — de care să țină seama în îndeplinirea obligației prevăzute la art. 52 lit. e) din Legea nr. 333/2003 conducătorii unităților enumerate la art. 2 alin. (1) din aceeași lege — ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, regiile autonome, companiile și societățile naționale, institutele naționale de cercetare-dezvoltare, societățile comerciale, indiferent de natura capitalului social, precum și alte organizații care dețin bunuri ori valori cu orice titlu. O astfel de critică tinde spre completarea textului de lege prin intermediul Curții Constituționale, acțiune nepermisă de art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia instanța de contencios constituțional se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 lit. e) și art. 60 lit. f) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Raiffeisen Bank” — S.A. din București în Dosarul nr. 3.792/197/2011 al Judecătorei Brașov — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.003

din 27 noiembrie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (2) lit. c)
din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Petre Dinei în Dosarul nr. 3.594/116/2011 al Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 848D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, precizând că situația parlamentarilor nu este similară celei a aleșilor locali, astfel că nu se justifică

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Liviu-Daniel Arcer.

instituirea unui tratament juridic similar pentru cele două categorii de persoane.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 aprilie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.594/116/2011, **Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali**, excepție ridicată de Petre Dinei într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unui ordin al prefectului județului Călărași.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat încalcă principiul egalității, întrucât instituie o discriminare a primarilor în raport cu parlamentarii, având în vedere că o astfel de cauză de încetare a calității de parlamentar nu se regăsește în art. 7 din Legea nr. 96/2006 privind statutul deputaților și al senatorilor. În acest sens, arată că strânsa legătură între un parlamentar și circumscripția electorală în care a fost ales nu este cu nimic diferită de relațiile statornicite dintre primar și membrii entității administrativ-teritoriale pe care o conduce.

Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere faptul că discriminarea poate fi invocată doar în cazul în care persoane aflate în aceeași situație beneficiază de un tratament diferit. Or, autorul excepției se raportează la o altă categorie, cea a parlamentarilor. De aceea, atâta vreme cât textul de lege criticat se aplică tuturor celor ce ocupă funcția de primar, egalitatea la care face referire art. 16 din Constituție este asigurată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, precizând că diferența cu privire la modalitatea de încetare a mandatului înainte de termen rezultă din faptul că cele două categorii de aleși la care face referire autorul excepției sunt supuse unui statut diferit, respectiv Legea nr. 393/2004 și Legea administrației publice locale nr. 215/2001 în cazul primarilor, ca autoritate a administrației publice „prin care se realizează autonomia locală în comune și în orașe” potrivit art. 121 din Constituție, și art. 70 din Constituție pentru deputați și senatori ca membri ai „organului reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării” — Parlamentul României (art. 61 din Constituție). Arată că principiul egalității nu presupune uniformitate, astfel că, așa cum s-a statuat în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale, la situații diferite se aplică soluții diferite.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, acestea aplicându-se tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare. Reamintește jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia violarea principiului egalității și nediscriminării ar putea exista atunci când se aplică tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și, respectiv, al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 15 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, modificate și completate prin pct. 2 al articolului unic al Legii nr. 58/2009 pentru modificarea art. 15 din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 7 aprilie 2009. Textul de lege criticat are următorul cuprins: „*Calitatea de primar și, respectiv, de președinte al consiliului județean încetează, de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului în următoarele cazuri: (...) c) schimbarea domiciliului într-o altă unitate administrativ-teritorială.*”

În opinia autorului excepției sunt încălcate dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție care statuează principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul acesteia critică pretinsa încălcare a principiului egalității în fața legii și a autorităților publice, comparând situația primarilor cu cea a parlamentarilor și apreciind că, față de aceștia din urmă, primarilor li se aplică un tratament discriminatoriu ca urmare a faptului că textul de lege criticat instituie un caz de încetare de drept a calității de primar înainte de expirarea duratei normale a mandatului în cazul schimbării domiciliului într-o altă unitate administrativ-teritorială, pe când Legea nr. 96/2006 privind statutul deputaților și al senatorilor nu prevede o sancțiune similară pentru parlamentari.

În jurisprudența sa, reprezentată, de exemplu, de Decizia nr. 215 din 17 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 10 aprilie 2009, Curtea a observat că stabilirea unei diferențe de tratament juridic care să conducă la concluzia existenței unei inegalități nu poate fi analizată prin compararea unor situații fundamentale diferite, în speța de față a unor categorii de aleși care au statute distincte și roluri diferite în structura instituțională a statului, așa cum sunt cele la care face referire autorul prezentei excepții.

Ca atare, textul de lege criticat nu contravine principiului egalității în drepturi a cetățenilor, consacrat prin art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece, așa cum a stabilit în mod constant în jurisprudența sa, principiul egalității nu înseamnă uniformitate, astfel că, dacă unor situații egale trebuie să le corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Violarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică tratament diferențiat unor cazuri egale, fără a exista o motivare obiectivă și rezonabilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Petre Dinei în Dosarul nr. 3.594/116/2011 al Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.027

din 29 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediiile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate

Petre Lăzăroiu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediiile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, excepție ridicată de Societatea Comercială „Geraico Prodcom” — S.R.L. din Hațeg în Dosarul nr. 3.885/97/2011 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.055D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.885/97/2011, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru**

conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediiile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate.

Excepția de neconstituționalitate a fost invocată de Societatea Comercială „Geraico Prodcom” — S.R.L. din Hațeg într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe prin care a fost respinsă cererea acestuia de obligare a Casei Naționale de Asigurări de Sănătate la plata sumelor reprezentând indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că dispozițiile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2010 sunt neconstituționale, întrucât încalcă principiul neretroactivității legii prin faptul că înlocuiesc un termen de prescripție de 3 ani cu un termen de 90 de zile, în condițiile în care raportul juridic s-a născut sub imperiul vechii reglementări.

Autorul excepției arată că, potrivit art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă puteau fi solicitate pe baza actelor justificative în termenul de prescripție de 3 ani, calculat de la data la care beneficiarul era în drept să le solicite, iar în urma modificării aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2010, termenul de prescripție inițial de 3 ani a fost scurtat la 90 de zile. În conformitate cu principiul înscris în art. 15 din Constituție, noul termen de prescripție de 90 de zile se aplică numai cu privire la indemnizațiile datorate pentru incapacitate

temporară de muncă ivită după data apariției Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2010. Autorul mai susține că noua reglementare, neavând putere retroactivă, nu se aplică pentru indemnizațiile datorate pentru incapacitate temporară de muncă ivite anterior datei de 26 aprilie 2010 (data publicării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2010), acestea putând fi solicitate în termenul de prescripție de 3 ani prevăzut de legea în vigoare la data nașterii dreptului. În opinia autorului excepției, prin prevederea înscrisă la art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2010 se încalcă dispoziția art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece, în realitate, prin aceasta se dispune că toate indemnizațiile datorate pentru concediile medicale eliberate până la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2010 se pot valorifica numai înăuntrul noului termen de prescripție de 90 de zile.

Astfel, acesta susține că noul termen de 90 de zile nu se poate aplica indemnizațiilor născute anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2010, ele putând fi solicitate oricând în termenul de prescripție de 3 ani prevăzut de legea sub care s-a născut.

Se mai arată că, și în situația în care acest termen de 90 de zile ar fi considerat un termen de decădere, neconstituționalitatea este la fel de evidentă, deoarece, în realitate, este eliminat termenul de prescripție de 3 ani prevăzut de legea în vigoare la data la care s-a născut dreptul.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reglementarea pretins neconstituțională nu constituie o încălcare a principiului neretroactivității legii civile, întrucât se aplică numai pentru viitor, termenul curgând de la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență, iar prin stabilirea termenului de 90 de zile pentru depunerea certificatelor nu se modifică termenul de prescripție, cererile fiind socotite ca formulate în termen, ci se instituie o nouă condiție formală pentru solicitarea sumelor.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că textul legal criticat nu conține nicio dispoziție cu caracter retroactiv, acesta urmând a-și găsi aplicarea exclusiv de la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2010.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2010 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 36/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 26 aprilie 2010, care au următorul cuprins: „*CertIFICATELE DE CONCEDIU MEDICAL ELIBERATE PÂNĂ LA DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE A PREZENTEI ORDONANȚE DE URGENȚĂ SE DEPUN LA CASELE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE ÎN TERMEN DE 90 DE ZILE DE LA INTRAREA ÎN VIGOARE A PREZENTEI ORDONANȚE DE URGENȚĂ.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor din Constituție ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Dispozițiile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2010 instituie obligația depunerii certificatelor de concediu medical emise până la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență la casele de asigurări de sănătate în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a acestei ordonanțe de urgență.

Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la încălcarea principiului neretroactivității legii consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că dispozițiile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2010 reprezintă norme tranzitorii, de sine stătătoare ale ordonanței de urgență, care se aplică numai pentru viitor de la data intrării ei în vigoare, termenul de 90 de zile curgând de la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență.

Prin dispoziția legală criticată nu se instituie un nou termen de prescripție, ci se reglementează o dispoziție tranzitorie care are în vedere termenele de prescripție în curs, se respectă domeniul de aplicare a legii sub care acestea au început să curgă și, prin urmare, se modifică pentru viitor o *facta pendentia*. Legiuitorul a ales să nu aplice principiul aplicării imediate a legii noi pentru termenele de prescripție aflate în curs, ci a optat pentru recunoașterea, în concordanță cu art. 15 alin. (2) din Constituție, a efectelor juridice ale prescripției deja începute și, pentru rațiuni de unificare și previziune bugetară, a impus ca normă tranzitorie o unitate de tratament juridic a acestora.

Termenul de 90 de zile prevăzut de art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2010 nu afectează valabilitatea certificatelor de concediu medical eliberate până la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență amintite, cererile fiind socotite ca formulate în termen. De asemenea, Curtea observă că art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2010, se aplică domeniului propriu de reglementare, respectiv cererilor de acordare a indemnizațiilor solicitate în temeiul certificatelor medicale eliberate ulterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2010.

De altfel, referitor la încălcarea principiului neretroactivității legii, Curtea, în jurisprudența sa, a reținut, spre exemplu prin Decizia nr. 458 din 2 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 13 ianuarie 2004, că o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, excepție ridicată de Societatea Comercială „Geraico Prodcum” — S.R.L. din Hațeg în Dosarul nr. 3.885/97/2011 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 noiembrie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 1.028

din 29 noiembrie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. 1 din Decretul nr. 167/1958
privitor la prescripția extinctivă**

Petre Lăzăroiu	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, excepție ridicată de Gabriel Emilian Constantin în Dosarul nr. 4.455/114/2011 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.099D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, având în vedere modul de formulare a acesteia.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr. 4.455/114/2011, **Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă.**

Excepția de neconstituționalitate a fost invocată de Gabriel Emilian Constantin într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului declarat împotriva unei sentințe civile prin care a fost respinsă ca prescristă acțiunea formulată de acesta.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia se limitează la a enumera textele constituționale și convenționale pretins a fi încălcate și nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate.

Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept prin instituirea unor termene nu constituie o restrângere a drepturilor acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite. Prin condiționarea valorificării unui drept de exercitarea sa într-un anumit termen nu s-a urmărit restrângerea accesului la justiție, ci instaurarea unui climat de ordine necesar exercitării dreptului constituțional prevăzut la art. 21 din Constituție. Instanța mai opinează că stabilirea unui anumit termen în cadrul căruia trebuie valorificat un drept nu reprezintă o încălcarea a dreptului constituțional la apărare. De asemenea, instanța mai arată că dispozițiile legale criticate nu aduc atingere nici prevederilor convenționale menționate de autorul excepției de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului precizează că își menține punctul de vedere anterior exprimat și reținut de Curtea Constituțională,

spre exemplu în deciziile sale nr. 883 din 16 iunie 2009 și nr. 216 din 13 martie 2007.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, republicat în Buletinul Oficial nr. 11 din 15 iulie 1960.

La data de 1 octombrie 2011 a intrat în vigoare Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 15 iulie 2011. De asemenea, cu aceeași dată, potrivit art. 230 lit. p) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, se abrogă Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă. În Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, prescripția extinctivă este reglementată în cartea a VI-a „Despre prescripția extinctivă, decăderea și calculul termenelor”.

Însă, având în vedere prevederile art. 3 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, potrivit căroră „*Actele și faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârșite sau produse înainte de intrarea în vigoare a Codului civil nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor*”, precum și ale art. 9 pct. 4 referitor la art. 6 din Codul civil, care prevede la alin. (4) că „*Prescripțiile, decăderile și uzucapiunile începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a legii noi sunt în întregime supuse dispozițiilor legale care le-au instituit*”, coroborate cu cele ale art. 4, art. 5 și ale cap. VIII — Dispoziții cu privire la Cartea a VI-a „Despre prescripția extinctivă, decăderea și calculul termenelor” din legea menționată, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. 1 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, excepție ridicată de Gabriel Emilian Constantin în Dosarul nr. 4.455/114/2011 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 noiembrie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a exercita controlul de constituționalitate asupra prevederilor art. 1 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă care și-au produs efectele față de autorul excepției de neconstituționalitate, potrivit principiului *tempus regit actum*. De asemenea, Curtea reține că din notele scrise depuse de autorul excepției de neconstituționalitate la dosarul cauzei rezultă că acesta critică în fapt doar dispozițiile alin. 1 al art. 1 din Decretul nr. 167/1958, dispoziție legală asupra căreia Curtea Constituțională urmează a se pronunța, care au următorul cuprins: „*Dreptul la acțiune, având un obiect patrimonial, se stinge prin prescripție, dacă nu a fost exercitat în termenul stabilit în lege.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 1 alin. (3) și (5) privind statul român, art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 alin. (1) și (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 24 privind dreptul la apărare din Constituție, precum și prevederilor art. 1 privind obligația statelor de a respecta drepturile omului, art. 6 privind accesul la un proces echitabil, art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv, art. 14 referitor la interzicerea discriminării, art. 17 privind interzicerea abuzului de drept și art. 18 referitor la limitarea folosirii restrângerilor drepturilor din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, precum și ale art. 1 referitor la interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției nu a formulat o veritabilă critică de neconstituționalitate, întrucât nu indică motivele pentru care dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale și convenționale invocate, iar simpla enumerare în susținerea excepției de neconstituționalitate a acestora nu este de natură să satisfacă exigențele art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. Având în vedere acest aspect, Curtea urmează să respingă ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, întrucât, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”.

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONANȚĂ****privind reglementarea unor măsuri financiare**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I.3 din Legea nr. 1/2013 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 32/1998 privind organizarea cabinetului demnitarului din administrația publică centrală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 30 ianuarie 1998, aprobată cu modificări prin Legea nr. 760/2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) În cadrul aparatului de lucru al Guvernului, în aparatul ministerelor, precum și în aparatul organelor de specialitate ale administrației publice centrale se organizează și funcționează, în subordinea demnitarului, cabinetul demnitarului din administrația publică centrală, denumit în continuare *cabinetul demnitarului*.”

2. La articolul 2, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) În subordinea viceprim-ministrului care are și calitatea de ministru funcționează un singur cabinet, cu numărul maxim de posturi stabilit potrivit anexei nr. 1 pentru funcția de viceprim-ministru cu portofoliu, organizat în cadrul ministerului pe care îl conduce.”

3. Anexa nr. 1 „Numărul maxim de posturi din cabinetul demnitarului” se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță.

Art. II. — Articolul 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2007 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare a Ministerului Economiei și Finanțelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 8 mai 2007, aprobată prin Legea nr. 59/2008, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Președintele și vicepreședinții Agenției Naționale de Administrare Fiscală, denumită în continuare *Agencia*,

beneficiază de prevederile art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 32/1998 privind organizarea cabinetului demnitarului din administrația publică centrală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 760/2001, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că în cadrul Agenției, în subordinea președintelui, se organizează și funcționează cabinetul demnitarului. Numărul maxim de posturi din cabinetul președintelui și vicepreședinților Agenției este cel prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 32/1998, aprobată cu modificări prin Legea nr. 760/2001, cu modificările și completările ulterioare, pentru funcția de secretar de stat din cadrul ministerelor, în cazul președintelui, și pentru conducătorii organelor de specialitate ale administrației publice centrale, cu rang de secretar de stat, în cazul vicepreședinților.”

Art. III. — Alineatul 4 al articolului 18 din Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind unele reglementări în domeniul financiar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 31 august 2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 609/2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Agenția este condusă de un președinte cu rang de secretar de stat, numit prin decizie a prim-ministrului. Președintele Agenției este ajutat în activitatea sa de 3 vicepreședinți cu rang de subsecretar de stat, numiți prin decizie a prim-ministrului. Vicepreședinții exercită atribuțiile delegate de președintele Agenției. Conducătorul Autorității Naționale a Vămilor are rang de subsecretar de stat și îndeplinește și funcția de vicepreședinte al Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Răspunderile și atribuțiile vicepreședinților se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției.”

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Daniel Chițoiu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 9 ianuarie 2013.
Nr. 2.

ANEXĂ
(Anexa nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 32/1998)

Numărul maxim de posturi din cabinetul demnitarului

Nr. crt.	Demnitar	Numărul total de posturi
1.	Prim-ministru	18
2.	Viceprim-ministru cu portofoliu, ministru de stat	12
3.	Viceprim-ministru fără portofoliu	8
4.	Ministru, ministru delegat, secretarul general al Guvernului, șeful Cancelariei Primului-Ministru	8
5.	Secretar general adjunct al Guvernului, secretar de stat și asimilatul acestuia din cadrul ministerelor, Secretariatului General al Guvernului, Departamentului pentru relația cu Parlamentul și Departamentului pentru proiecte de infrastructură și investiții străine	4
6.	Conducător de organ de specialitate al administrației publice centrale, cu rang de secretar de stat	3

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea și funcționarea Departamentului pentru proiecte de infrastructură și investiții străine

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 16 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Departamentul pentru proiecte de infrastructură și investiții străine se organizează și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în cadrul aparatului de lucru al Guvernului.

(2) Departamentul pentru proiecte de infrastructură și investiții străine asigură coordonarea proiectelor de infrastructură de interes național, pregătirea, execuția și implementarea proiectelor de infrastructură desemnate în competența sa prin hotărâre a Guvernului, precum și coordonarea aplicării uniforme a politicii Guvernului la nivel central și local în domeniul stimulării, promovării și implementării investițiilor străine și al parteneriatelor public-privat.

(3) Departamentul pentru proiecte de infrastructură și investiții străine are sediul în municipiul București, str. Apolodor nr. 17, sectorul 5.

Art. 2. — Departamentul pentru proiecte de infrastructură și investiții străine exercită, în conformitate cu reglementările în vigoare, următoarele funcții principale:

a) funcția de strategie, prin care se asigură elaborarea strategiei de punere în aplicare a Programului de guvernare și a politicilor Guvernului în domeniul proiectelor de infrastructură de interes național, al investițiilor străine și al parteneriatelor public-privat;

b) funcția de reglementare, prin care se asigură elaborarea cadrului normativ și instituțional necesar în vederea realizării obiectivelor strategice ale Guvernului în domeniul proiectelor de infrastructură de interes național, al investițiilor străine și al parteneriatelor public-privat;

c) funcția de administrare a proprietății statului, prin care se asigură, în domeniile sale de activitate, administrarea proprietății publice și private a statului;

d) funcția de reprezentare, prin care se asigură, în domeniile sale de activitate, reprezentarea pe plan intern și extern a Guvernului;

e) funcția de autoritate de stat, prin care se asigură urmărirea și controlul aplicării și respectării reglementărilor în domeniul proiectelor de infrastructură de interes național, al investițiilor străine și al parteneriatelor public-privat, precum și în domeniul funcționării entităților și organismelor care își desfășoară activitatea sub autoritatea sa.

Art. 3. — (1) În realizarea funcțiilor sale, Departamentul pentru proiecte de infrastructură și investiții străine îndeplinește următoarele atribuții principale:

I. în domeniul general de competență:

a) adoptă, avizează, elaborează și promovează, după caz, cadrul legislativ în domeniul proiectelor de infrastructură de interes național, al investițiilor străine și al parteneriatelor public-privat, potrivit legii, și participă la susținerea proiectelor de acte normative în cadrul comisiilor parlamentare și în plenul celor două Camere;

b) elaborează și implementează strategii, politici și programe în domeniul proiectelor de infrastructură de interes național, al investițiilor străine și al parteneriatelor public-privat;

c) coordonează, monitorizează și sprijină îndeplinirea obligațiilor care decurg din prevederile Tratatului dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, ratificat prin Legea nr. 157/2005, cu modificările ulterioare, a celorlalte angajamente rezultate din procesul negocierilor de aderare la Uniunea Europeană, precum și a strategiilor și programelor naționale adoptate în contextul politicilor Uniunii Europene, în domeniile sale de competență;

d) elaborează și susține pozițiile României pe problematica afacerilor europene în domeniile sale de competență și negociază, implementează, monitorizează și evaluează programele europene și internaționale în domeniile sale de competență, indiferent de instituția beneficiară sau care le implementează; fundamentează, coordonează și asigură, în domeniile sale de competență, stabilirea și realizarea obiectivelor României ca stat membru al Uniunii Europene, participarea la procedurile decizionale ale Uniunii Europene și îndeplinirea obligațiilor care decurg din calitatea de stat membru al acesteia;

e) comunică Comisiei Europene și/sau statelor membre toate măsurile rezultate din directivele comunitare transpuse, potrivit domeniului său de responsabilitate;

f) fundamentează și elaborează necesarul de fonduri de la bugetul de stat pentru domeniile sale de activitate;

g) gestionează resursele financiare alocate prin bugetul de stat, din credite externe și din fonduri comunitare, în domeniile sale de activitate; coordonează activitățile de implementare a proiectelor cu finanțare externă pentru toate domeniile sale de activitate și administrează fondurile provenind din intrări de credite externe și fonduri externe nerambursabile aferente acestor proiecte;

h) exercită drepturile și obligațiile statului ca acționar la companiile naționale, societățile naționale și societățile comerciale aflate în coordonarea sau sub autoritatea sa, până la finalizarea procesului de privatizare;

i) elaborează și pune în aplicare strategiile de privatizare în domeniile sale de activitate și asigură gestionarea întregului proces de privatizare și postprivatizare pentru unitățile de sub autoritatea sa și/sau la care este acționar;

j) aprobă cuantumul tarifelor percepute de entitățile publice de sub autoritatea sa pentru eliberarea de autorizații, avize sau licențe, în măsura în care aceste tarife sunt prevăzute de lege;

k) inițiază și negociază, din împuternicirea Guvernului, încheierea de convenții, acorduri și alte înțelegeri internaționale sau propune acestuia întocmirea formelor de aderare la cele existente și ia măsuri de aplicare a acestora, în domeniile sale de activitate;

l) reprezintă interesele statului în cadrul organismelor internaționale, pe baza convențiilor, acordurilor și înțelegerilor stabilite, și dezvoltă relații de colaborare cu organe și organizații similare din alte state și cu organisme internaționale interesate de domeniile sale de activitate;

m) reprezintă interesele statului în cadrul organismelor comunitare, pe baza convențiilor, acordurilor și înțelegerilor stabilite, și dezvoltă relații de colaborare cu entități din statele membre, în domeniile sale de competență;

n) concesionează, în numele statului, bunurile proprietate publică ori privată a statului din domeniile sale de competență, în condițiile legii;

o) coordonează programele de asistență tehnică acordate de Uniunea Europeană și de alte organisme internaționale, în domeniile sale de activitate;

p) asigură accesarea și implementarea proiectelor și a programelor cu finanțare internațională în domeniul său de competență; gestionează asistența financiară din fonduri externe acordată pentru domeniile sale de activitate;

q) emite avizele și aprobările de specialitate prevăzute de lege în domeniile sale de activitate;

r) coordonează și îndrumă activitatea economică, de investiții, de achiziții și administrativă a aparatului propriu și a entităților aflate în coordonarea sau sub autoritatea sa, putând emite, în condițiile legii, norme și instrucțiuni obligatorii pentru aplicarea unitară a reglementărilor legale;

s) verifică și monitorizează, inclusiv prin specialiștii desemnați în comisii de evaluare, achizițiile publice, proiectele de infrastructură ori parteneriatele public-privat ale autorităților contractante aflate în coordonarea sau sub autoritatea sa;

II. în domeniul proiectelor de infrastructură de interes național:

a) coordonează realizarea proiectelor de infrastructură de interes național;

b) în nume propriu sau în beneficiul unei alte entități publice, planifică, pregătește, atribuie, execută, implementează și urmărește, după caz, realizarea programelor și proiectelor de infrastructură de interes național date în competența sa prin hotărâre a Guvernului, în orice sector de activitate economică și administrativă;

c) emite avize de specialitate pentru obiectivele de investiții aferente proiectelor de infrastructură de interes național finanțate integral sau parțial de la bugetul de stat, din fonduri comunitare și din credite garantate de stat, precum și din alte surse legal constituite;

d) analizează studiile de fezabilitate pentru lucrările aferente proiectelor de infrastructură de interes național aflate în competența de aprobare a Guvernului și le prezintă Consiliului interministerial de avizare a lucrărilor publice de interes național și locuințe, susținând necesitatea, oportunitatea și eficiența economică a acestora; participă la promovarea pentru aprobare a lucrărilor avizate, conform legii;

e) îndeplinește funcția de autoritate de implementare a proiectelor de infrastructură de interes național date în competența sa, indiferent de forma de realizare a acestora sau de sectorul de activitate economică și administrativă;

f) în calitate de unitate de achiziții centralizată pentru proiectele de infrastructură de interes național desemnate prin hotărâre a Guvernului, îndeplinește rolul de autoritate contractantă care achiziționează în nume propriu produse, servicii sau lucrări care sunt ori pot fi destinate unei/unor alte autorități contractante, precum și care atribuie contracte de achiziție publică sau acorduri-cadru în numele și pentru o altă autoritate contractantă;

g) asigură controlul utilizării resurselor financiare alocate proiectelor de infrastructură de interes național desemnate în competența sa, prin bugetul de stat, din fonduri comunitare ori din credite interne sau externe, al stadiului executării fizice a acestor proiecte, precum și al calității și eficienței acestora;

h) exercită, în condițiile legii, atribuțiile statului în calitate de expropriator, pentru lucrările de construcție, reabilitare și modernizare de drumuri de interes național, inclusiv în ce privește dobândirea terenurilor necesare pentru executarea unor drumuri noi, modernizări, corecții de trasee, reabilitări, largiri de drumuri și altele asemenea;

i) exercită prerogativele dreptului de proprietate publică a statului în domeniul proiectelor de infrastructură de interes național;

j) încheie în condițiile legii contracte de concesiune pentru bunurile proprietate publică ce fac parte din proiectele de infrastructură de interes național, inclusiv pentru drumurile de interes național nou-construite, indiferent de modalitatea de realizare a acestora;

k) administrează, direct sau prin intermediul entităților aflate în coordonarea sau sub autoritatea sa, drumurile de interes național, în condițiile legii;

l) asigură transferul fondurilor bugetare alocate pentru construirea, reabilitarea, modernizarea, repararea, întreținerea, exploatarea și administrarea drumurilor de interes național către entitățile publice aflate în coordonarea sau sub autoritatea sa;

m) asigură negocierea și încheierea acordurilor de finanțare, în beneficiu propriu sau al entităților aflate în coordonarea sau sub autoritatea sa, aferente pregătirii și realizării proiectelor de infrastructură de interes național;

n) înființează, împreună cu alte entități publice sau private, companii de proiect pentru realizarea de proiecte de infrastructură de interes național, în condițiile legii;

o) se asociază cu alte entități publice sau private în scopul realizării de proiecte de infrastructură de interes național;

p) aprobă modele-cadru de documentații de atribuire și condiții contractuale speciale, obligatorii pentru realizarea proiectelor de infrastructură de interes național de către entitățile aflate în coordonarea sau sub autoritatea sa;

III. în domeniul investițiilor străine:

a) asigură promovarea mediului investițional și de afaceri din România în mediile de afaceri internaționale;

b) identifică, în colaborare cu ministerele, organele de specialitate ale administrației publice centrale și cu celelalte instituții publice, cu societățile comerciale și regiile autonome interesate, proiecte noi de investiții în sectorul privat și de stat și asigură prezentarea acestora investitorilor străini;

c) asigură activitatea de promovare a investițiilor, îndeplinind rolul de punct de contact și de intermediar între investitori și autoritățile centrale și locale;

d) examinează propunerile partenerilor străini pentru efectuarea de investiții în România și stabilește acțiunile pentru valorificarea acestora, consultând, după caz, instituțiile și societățile comerciale implicate;

e) acordă, la solicitarea investitorilor străini, asistență economică, sprijin și consultanță de specialitate, împreună cu instituțiile competente, pentru realizarea proiectelor de investiții cu participare străină de capital, inclusiv în ceea ce privește procedura de definitivare a formalităților pentru investițiile străine confirmate, precum și cu privire la schemele existente în cadrul cărora investitorii pot solicita finanțare de la autoritatea responsabilă;

f) coordonează elaborarea strategiilor de promovare a investițiilor străine în România și a programelor de acțiune pentru atragerea capitalului străin în economie, colaborând cu ministerele și autoritățile administrației publice centrale și locale, în conformitate cu prioritățile și cu programul de dezvoltare economică a țării;

g) evaluează reacțiile investitorilor străini în legătură cu problemele curente ale activității de investiții în România, cu informarea operativă a factorilor de decizie, pentru a acționa în consecință;

h) promovează, prin buletine specializate, articole și materiale informative, proiecte concrete de investiții în România;

i) organizează, împreună cu alte organisme guvernamentale și neguvernamentale, în țară și în străinătate, seminare, conferințe, mese rotunde și dezbateri pe teme de investiții străine și participă la manifestări similare inițiate de alte instituții sau organizații române ori străine;

j) organizează, împreună cu ministerele, în baza direcțiilor de dezvoltare și a priorităților stabilite de Guvern, misiuni economice în România, generale sau specializate pe domenii de activitate;

k) organizează întâlniri pentru schimb de experiență cu agențiile sau instituțiile guvernamentale și private similare din alte țări;

l) încheie, în condițiile legii, convenții și înțelegeri de colaborare cu instituții, asociații, firme de specialitate și experți din străinătate, în scopul promovării investițiilor străine în România;

m) elaborează și prezintă prim-ministrului analize și situații comparate în legătură cu politica și legislația internațională în domeniul investițiilor străine;

n) acționează, inclusiv prin consultări cu investitorii români și străini, cu organizațiile profesionale, cu patronatele și cu Camera de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București pentru menținerea permanentă a unui mediu de afaceri favorabil promovării investițiilor străine, prin asigurarea armonizării legislative în domeniu, simplificarea procedurilor și eliminarea barierelor administrative;

o) informează operativ Guvernul și prim-ministrul asupra oricăror sesizări din partea investitorilor privind abateri de la procedurile și reglementările legale, de la etica profesională, precum și asupra oricăror altor acte săvârșite voluntar sau din culpă, care afectează mediul de afaceri, inițierea sau derularea investițiilor în România;

IV. în domeniul parteneriatelor public-privat;

a) asigură îndrumarea și monitorizarea partenerilor publici și a investitorilor privați interesați în activitatea de organizare și derulare a unui proiect de parteneriat public-privat, în condițiile legii;

b) verifică fiecare anunț de intenție sau altă documentație complementară transmis/transmisă de către partenerul public pentru publicare în Sistemul electronic de achiziții publice (SEAP) și în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene;

c) emite către operatorul SEAP acceptul de publicare pentru anunțurile privind parteneriatele public-privat;

d) elaborează strategia națională pentru promovarea și implementarea proiectelor de parteneriat public-privat și o supune aprobării Guvernului;

e) urmărește, verifică și raportează periodic Guvernului punerea în aplicare a strategiei naționale pentru promovarea și implementarea proiectelor de parteneriat public-privat;

f) stabilește și promovează proceduri de identificare și realizare a proiectelor de parteneriat public-privat și de susținere a tuturor partenerilor publici în pregătirea și implementarea proiectelor de parteneriat public-privat;

g) constituie și gestionează baza de date publică integrată a tuturor proiectelor de parteneriat public-privat;

h) actualizează și asigură menținerea și funcționarea sistemului de prelucrare, colectare și management al informațiilor și datelor statistice privind derularea contractelor de parteneriat public-privat la nivel central și local;

i) asigură promovarea conceptului și proiectelor de parteneriat public-privat;

j) elaborează, pe baza propriilor analize și verificări, documentele de sinteză referitoare la procesul de derulare a proiectelor de parteneriat public-privat;

k) participă, prin reprezentanți, la invitația partenerilor publici, conform prevederilor legale în vigoare, în cadrul comisiilor de

evaluare și negociere constituite în vederea selecției investitorului privat și a negocierii contractului de parteneriat public-privat;

l) identifică și asigură difuzarea la nivel național a celor mai bune practici în domeniul parteneriatului public-privat;

m) stabilește contacte și ține legătura pe teme de investiții prin proiecte de parteneriat public-privat cu organisme guvernamentale și nonguvernamentale, precum și cu investitori străini și autohtoni;

n) emite recomandări privind structurarea proiectelor de parteneriat public-privat, având în vedere impactul asupra nivelului creditării din sectorul public, precum și asupra limitelor de împrumut la nivel național sau local;

o) monitorizează evoluția procesului de implementare a proiectelor de parteneriat public-privat și coordonează acțiunile necesare implementării adecvate a acestora;

p) acordă asistență de specialitate partenerilor publici și investitorilor interesați în toate fazele de derulare a unui proiect de parteneriat public-privat;

q) în nume propriu sau în beneficiul unei alte entități publice, planifică, pregătește, atribuie, negociază, implementează și urmărește derularea contractelor de parteneriat public-privat.

(2) În vederea realizării atribuțiilor ce îi revin, Departamentul pentru proiecte de infrastructură și investiții străine realizează coordonarea interministerială a activităților din domeniile sale de activitate.

(3) Departamentul pentru proiecte de infrastructură și investiții străine îndeplinește și orice alte atribuții prevăzute de reglementările în vigoare în domeniile sale de activitate, precum și însărcinările încredințate de Guvern sau de prim-ministru.

Art. 4. — (1) În exercitarea atribuțiilor sale, Departamentul pentru proiecte de infrastructură și investiții străine colaborează, în condițiile legii, cu ministerele și cu celelalte autorități ale administrației publice centrale, cu autoritățile administrației publice locale, cu structurile asociative ale autorităților administrației publice locale, cu societățile comerciale la care statul este acționar sau asociat, cu alte entități publice, precum și cu persoane fizice și juridice.

(2) În vederea îndeplinirii atribuțiilor sale, Departamentul pentru proiecte de infrastructură și investiții străine poate solicita, pe bază de protocol, informații necesare realizării obiectului de activitate de la autoritățile și entitățile publice centrale sau locale, precum și date ori informații înregistrate în registrul comerțului computerizat sau în alte baze de date oficiale.

Art. 5. — (1) Conducerea Departamentului pentru proiecte de infrastructură și investiții străine se exercită de către ministrul delegat pentru proiecte de infrastructură de interes național și investiții străine, ordonator terțiar de credite, denumit în continuare *ministrul*.

(2) Ministrul reprezintă instituția în raporturile cu autoritățile publice, cu persoanele juridice și fizice din țară și din străinătate.

(3) Ministrul îndeplinește în domeniile de activitate ale Departamentului pentru proiecte de infrastructură și investiții străine, în mod corespunzător, atribuțiile generale prevăzute la art. 53 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, ministrul emite ordine și instrucțiuni, în condițiile legii.

(5) În activitatea de conducere a instituției, ministrul este ajutat de un secretar de stat, numit prin decizie a prim-ministrului.

(6) Atribuțiile secretarului de stat se stabilesc prin ordin al ministrului.

(7) În cazul în care ministrul este în imposibilitate să își exercite temporar atribuțiile curente, acesta îl desemnează pe secretarul de stat în scopul exercitării acestor atribuții, înștiințându-l pe prim-ministru.

(8) Ministrul poate delega prin ordin oricare dintre atribuțiile de conducere, reprezentare și angajare a Departamentului pentru proiecte de infrastructură și investiții străine.

(9) Ministrul controlează activitatea Departamentului pentru proiecte de infrastructură și investiții străine și a entităților aflate în coordonarea sau sub autoritatea sa și verifică modul de îndeplinire a atribuțiilor de către toate compartimentele din structura organizatorică a acestuia și de către unitățile aflate în coordonarea sau sub autoritatea sa.

Art. 6. — (1) Departamentul pentru proiecte de infrastructură și investiții străine dispune de un aparat administrativ propriu, organizat la nivel de direcții generale, direcții, servicii și birouri și compus din 77 de posturi, exclusiv demnitarii.

(2) Structura organizatorică este prevăzută în anexa nr. 1.

(3) Structura organizatorică detaliată, numărul posturilor de conducere, alocarea personalului în direcții, servicii, birouri și compartimente administrative asimilate, statul de funcții, atribuțiile și sarcinile personalului din cadrul Departamentului pentru proiecte de infrastructură și investiții străine se stabilesc prin ordin al ministrului, emis în temeiul și pentru executarea prezentei hotărâri.

(4) Conținutul fișelor de post pentru personalul din cadrul Departamentului pentru proiecte de infrastructură și investiții străine, precum și cerințele și condițiile specifice pentru ocuparea posturilor din cadrul acestuia se stabilesc prin ordin al ministrului.

(5) În cadrul direcțiilor generale, prin ordin al ministrului, se pot organiza direcții, servicii, birouri, compartimente, precum și colective temporare.

(6) Atribuțiile compartimentelor se stabilesc, în conformitate cu structura organizatorică, prin Regulamentul de organizare și funcționare, aprobat prin ordin al ministrului.

(7) Personalul necesar desfășurării activității Departamentului pentru proiecte de infrastructură și investiții străine este alcătuit din funcționari publici și personal contractual, care sunt numiți, respectiv angajați, cu respectarea dispozițiilor legale, în limita numărului maxim de posturi aprobat.

(8) În structura Departamentului pentru proiecte de infrastructură și investiții străine se organizează și funcționează, potrivit legii, cabinetele demnitarilor.

(9) Încadrarea personalului în numărul maxim de posturi aprobat și în structura organizatorică se face în termenele și cu respectarea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare pentru fiecare categorie de personal.

Art. 7. — (1) În condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/1999 privind asigurarea unui cadru unitar pentru managementul proiectelor finanțate prin împrumuturi externe

contractate sau garantate de stat, rambursabile sau nerambursabile, inclusiv privind plata specialiștilor români care își desfășoară activitatea în cadrul unităților de management de proiect, aprobată prin Legea nr. 172/2001, cu modificările ulterioare, Departamentul pentru proiecte de infrastructură și investiții străine și entitățile aflate în coordonarea sau sub autoritatea sa pot înființa, organiza și administra unități de management al proiectului, denumite în continuare *UMP*, prin ordin al ministrului.

(2) Structura organizatorică, numărul de persoane, regulamentul de organizare și funcționare pentru fiecare UMP și, după caz, numărul de unități se prevăd în documentele proiectului și se aprobă prin ordin al ministrului privind organizarea UMP, conform reglementărilor în vigoare.

(3) Ministrul numește personalul și stabilește competențele detaliate ale UMP.

Art. 8. — (1) Finanțarea activității Departamentului pentru proiecte de infrastructură și investiții străine se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului.

(2) Normativele de cheltuieli ale Departamentului pentru proiecte de infrastructură și investiții străine se stabilesc potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 9. — (1) Unitățile aflate sub autoritatea Departamentului pentru proiecte de infrastructură și investiții străine sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Structura organizatorică și regulamentul de organizare și funcționare ale unităților de sub autoritatea Departamentului

pentru proiecte de infrastructură și investiții străine se aprobă prin ordin al ministrului.

(3) Conducătorii unităților prevăzute la alin. (1) sunt numiți și eliberați din funcție prin ordin al ministrului, dacă legislația nu prevede altfel.

Art. 10. — (1) Patrimoniul Departamentului pentru proiecte de infrastructură și investiții străine se constituie prin preluarea patrimoniului Unității centrale pentru coordonarea parteneriatului public-privat și prin preluarea parțială a patrimoniului Centrului Român pentru Promovarea Comerțului și Investițiilor Străine, pe baza protocolului de predare-preluare ce se va încheia în termenul prevăzut la art. 26 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative.

(2) Preluarea personalului de la Centrul Român pentru Promovarea Comerțului și Investițiilor Străine și de la Unitatea centrală pentru coordonarea parteneriatului public-privat se realizează potrivit regimului juridic aplicabil fiecărei categorii de personal, în limita numărului de posturi aprobat, în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 11. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 12. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.239/2010 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii parteneriatului public-privat nr. 178/2010, precum și pentru aprobarea unor măsuri privind reorganizarea Unității centrale pentru coordonarea parteneriatului public-privat din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 833 din 13 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

Ministrul delegat pentru proiecte de infrastructură
de interes național și investiții străine,

Dan-Coman Șova

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârstnice,

Mariana Câmpeanu

Ministrul fondurilor europene,

Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul afacerilor externe,

Titus Corlățean

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

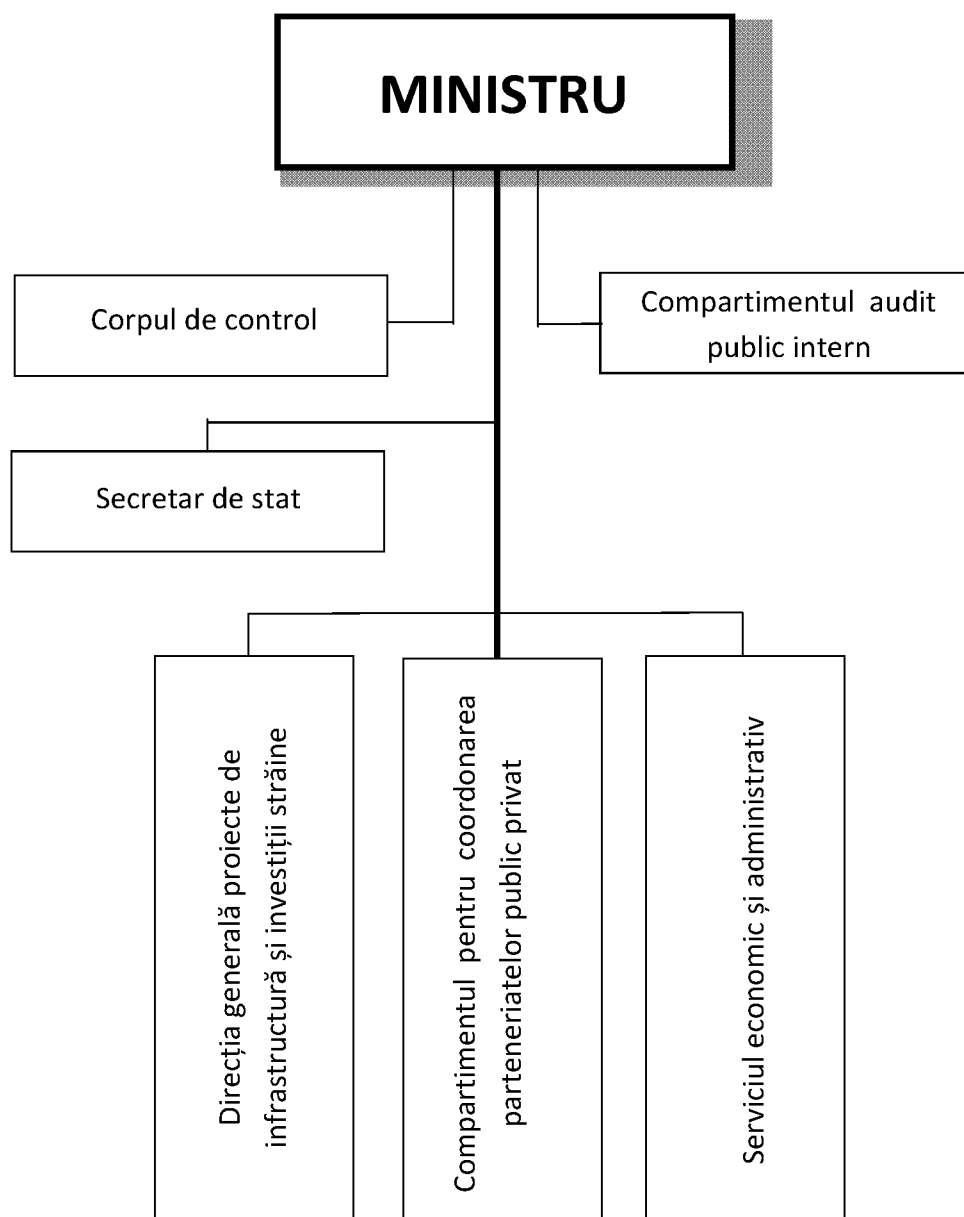
Viceprim-ministru,

ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Departamentului pentru proiecte de infrastructură și investiții străine

Numărul maxim de posturi — 77 exclusiv demnitarii

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 2

UNITĂȚILE
care funcționează sub autoritatea Departamentului pentru proiecte de infrastructură
și investiții străine

Denumirea unității	Localitatea
Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.	București

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Tiberiu Bărbulețiu în funcția publică de secretar general al Ministerului Transporturilor**

Având în vedere Adresa Comisiei de concurs pentru recrutarea înalților funcționari publici nr. 137/2012, prin care se propune numirea în funcțiile publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici a candidaților admiși în urma concursului susținut în data de 29 noiembrie 2012,

în temeiul art. 15 lit. e) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 12 lit. b), art. 18 alin. (2), art. 19 alin. (1) lit. b) și art. 62 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Tiberiu Bărbulețiu se numește în funcția publică de secretar general al Ministerului Transporturilor.

Art. 2. — La data prevăzută la art. 1 încetează aplicabilitatea Deciziei prim-ministrului nr. 330/2012 privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, a funcției publice vacante corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Transporturilor și Infrastructurii de către domnul Tiberiu Bărbulețiu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 6 iunie 2012.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 15 ianuarie 2013.

Nr. 39.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 602946